

ВІДОБРАЖЕННЯ ЕМОЦІЙНО-ЕКСПРЕСИВНИЙ КОМПОНЕНТА У ПЕРЕКЛАДІ АНГЛОМОВНОГО ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ (НА ОСНОВІ ФРАГМЕНТІВ ПОЛІТИЧНИХ ДЕБАТІВ)

Ищенко О. В.

*старший викладач кафедри теорії, практики та перекладу англійської мови
Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут
імені Ігоря Сікорського»
пр. Перемоги, 37, Київ, Україна
orcid.org/0000-0002-3662-7732
olga.v.ishchenko@gmail.com*

Верховцова О. М.

*старший викладач кафедри іноземних мов
Національний авіаційний університет
пр. Любомира Гузара, 2, Київ, Україна
orcid.org/0000-0002-0446-190X
olverks@gmail.com*

Ключові слова: *політична промова, інструмент впливу, оратор, красномовство.*

Ораторська мова політичних діячів – це спосіб прояву мовної особистості. Слово – це головна зброя політика. Політична діяльність є діяльністю мовною. Політик звертається до виборців під час виборчої кампанії або до громадян із приводу якоїсь суспільної проблеми чи нагального питання. Перемагає той, хто може переконати, висловлюючи думки вдало, впевнено, захоплююче, застосовуючи стилістичні, лексичні та граматичні мовні засоби, що роблять публічні виступи особливо ефектними й ефективними. Емоційно-експресивні засоби служать для створення ефекту на реципієнта. Вони можуть виконувати естетичну функцію, тобто стосуватися прекрасного, або аргументовану функцію – маніпулювати простими громадянами, тобто тими, хто створює громадську думку і є потенційним виборцем. Часто передвиборча промова характеризується розривом, віддаленістю від реальності, від очікувань громадян. Орієнтуючись на ідеологію, роблячи політичні ставки, оратор прагне отримати владу. Дійсно важко передбачити політичну боротьбу без політичного дискурсу, але у більш широкому розумінні до політичного дискурсу можна підходити досить просто, як до публічного виступу про державні справи. У цьому сенсі будь-яка форма вираження поглядів, яка бере за об'єкт режим управління державними установами, політичними діячами, різними повноваженнями держави, питаннями, що становлять суспільний інтерес у суспільстві, є політичним дискурсом. Така промова свідчить про стурбованість людини щодо управління країною, народом. Ми розглядатимемо політичну промову як засіб впливу, метою якого є змусити публіку діяти, думати та повірити. Ораторська трибуна постає як місце боротьби за голоси громадян, за прихильність політичних партій. Театральність, володіння ораторським талантом, мистецтво переконання є запорукою успіху політичного промовця. Дослідження прийомів досягнення експресивності стає необхідним етапом аналізу політичного дискурсу, оскільки емоційно-експресивне оцінке навантаження суспільно-політичної лексики публічних виступів допомагає окреслити думку автора та здійснити вплив на аудиторію.

**REPRESENTATION OF EMOTIONAL AND EXPRESSIVE CHARACTER
IN TRANSLATION OF ENGLISH POLITICAL DISCOURSE
(BASED ON POLITICAL DEBATES)**

Ishchenko O. V.

*Senior Lecturer at the Department of Foreign Languages
National Technical University of Ukraine “Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute”
Peremohy avenue, 37, Kyiv, Ukraine
orcid.org/0000-0002-3662-7732
olga.v.ishchenko@gmail.com*

Verhovtsova O. M.

*Senior Lecturer at the Department of Theory, Practice and Translation of English
National Aviation University
Lybomyra Husara avenue, 2, Kyiv, Ukraine
orchid.org/0000-0002-0446-190X
olverts@gmail.com*

Key words: *political speech,
a tool of influence, orator,
rhetoric.*

Oratorical speech of politicians is a way of manifesting their linguistic identity. The word is the main weapon of a politician. Political activity is a linguistic activity. A politician speaks to voters during an election campaign or to citizens about a public issue or urgent problem. The winner is the one who can convince, expressing thoughts successfully, confidently, engagingly, while using stylistic, lexical and grammatical language means, make public speaking especially effective and efficient. Emotional and expressive means serve to create an effect on the recipient. They can perform an aesthetic function, that is, to relate to the beautiful, or a reasoned function – to manipulate ordinary citizens, that is, those who create public opinion and are potential voters. Pre-election speech is often characterized by a detachment, remoteness from reality, from the expectations of citizens. Focusing on ideology, making political bets, the speaker seeks to gain power. It is really difficult to imagine a political struggle without political discourse. But from a broader point of view, political discourse can be treated quite simply as a public speech on public affairs. In this sense, any form of expression of views, which takes as its object the management of state institutions, politicians, various branches powers of the state, issues of public interest of society, is a political discourse. Therefore, such a speech reveals a person's concern about governing the country, the people. We will consider political speech as a means of influence that aims to make the public act, think and believe. The political rostrum appears as a place of struggle to gain the votes of citizens and the support of political parties. Theatricality, mastery of oratory, the art of persuasion are the key to the success of a political speaker. The study of methods of achieving expressiveness becomes a necessary stage in the analysis of political discourse, as emotionally expressive language of public speeches outlines the point of view of the author and helps to influence the audience. Recent research has focused on how metaphor shapes attitudes and reasoning, outlining some of the cognitive, affective, and social forces that influence the effectiveness of metaphors in decision-making.

Постановка проблеми. За умов демократії пропаганда, політична промова та політизація масової свідомості – це поняття, які служать для характеристики циркуляції політичного дискурсу між політичними професіоналами та гро-

мадянами за допомогою засобів масової інформації та з метою переконання чи нав'язування ідей.

Весь розвиток людства супроводжується таким явищем, як політизація масової свідомості. Ще з античних часів софісти навчали мистецтва пере-

конувати народ, тож в античній Греції розробка проблем риторики почалася задовго до того, коли були створені надійні логіко-методологічні, психологічні та моральні основи та принципи, на які повинні спиратися суперечка, діалог, диспут або полеміка. Точніше кажучи, ці принципи й методи формувалися поступово у процесі узагальнення та систематизації тих прийомів, доводів і способів ведення полеміки і диспуту, що практикувалися в публічних промовах. З узагальнення та систематизації цих прийомів і методів і виникло вчення красномовства, яке пізніше вдосконалювалося в Цицеронівському Римі як важливий інструмент судових розглядів і політичних переконань. Сьогодні і політики, і лідери повинні бути ефективними ораторами, щоб піднятися на вершину політичної піраміди. У 2008 р. Барак Обама підкорив США промовами про надію та зміни. Справді, можна стверджувати, що він домогся перемоги на президентських виборах завдяки своїм талантам ораторського мистецтва. У 2016 р. Дональд Трамп всупереч прогнозам заволодів голосами виборців. Психологи Техаського та Принстонського університетів з'ясували, що промови президента стали найпримітивнішими, але водночас найпевненішими за останні 230 років серед усіх президентів США. На думку дослідників, такий успіх пояснюється сформованим на той момент у суспільстві запитом на подібну подачу висловлювань [1]. Політичні промови Джозефа Байдена, котрий стає переможцем на президентських виборах США 2020 р., є певним стилістичним контрастом порівняно із дещо хаотичним і провокативним стилем попередника, що безперечно створює враження послідовності та збалансованості дій нового президента.

Аналіз досліджень. Вивченню механізму політичного дискурсу та дослідженню вербальних засобів ефективного впливу політичної промови на свідомість аудиторії присвячені наукові праці багатьох зарубіжних вчених: М. Бахтіна, А. Грамші, Д. Болінджера, П. Бурд'є, П. Чілтона, Т. ван Дейка, Н. Феркло, М.В. Ільїна, О.Й. Шейгал, О.Г. Алтуняна, так само як і вітчизняних: І.В. Андрусак, М.Д. Гулей, О.С. Фоменко, В.О. Павлуцької, І.С. Бутової, Г.Л. Рябоконт, К.С. Серажим. Експресивність політичного дискурсу досліджується у роботах таких науковців, як М. Вінтонів, М. Васильєв, В.М. Гридін, О.М. Григор'єва. Вивчаючи взаємодію конотативних компонентів – емоційного й експресивного, які відіграють важливу роль у значенні лексичної одиниці та визначають її емотивну функцію, І.В. Арнольд називає експресивністю таку властивість тексту, що передає зміст із підвищеною інтенсивністю й утворює емоційне або логічне підсилення, яке може бути виразним або невиразним [2, с. 126]. В.М. Телія

розглядає поняття одного з найвагоміших механізмів вербалізації емоцій у мовленні, метафори, не лише як лінгвістичне явище, а як дієвий когнітивний засіб [3, с. 31]. Нещодавні дослідження присвячені тому, яким чином метафора формує ставлення та міркування, окреслюючи деякі когнітивні, афективні та соціальні сили, що впливають на ефективність метафор у прийнятті рішень.

Актуальність дослідження полягає в необхідності лінгвістичного осмислення особливостей мовної репрезентації емоційно-експресивного значення лексичних одиниць у площині політичного дискурсу у зв'язку із постійно зростаючим інтересом до виявлення лінгвістичних факторів впливу на вирішення політичних питань. Варто зазначити, що розгляд прийомів досягнення експресивності є одним із найважливіших етапів аналізу політичного дискурсу, оскільки вони допомагають передати додаткове експресивно-емоційне значення, окреслити думку автора, здійснити вплив на аудиторію. Ці фактори зумовлюють актуальність обраної теми. Крім того, вивчення політичного дискурсу допомагає з'ясувати важливі ціннісні компоненти, характерні для певної культури, та співвіднести їх із поточною політичною картиною для кращого розуміння справжніх цілей, які переслідує політик.

Об'єктом аналізу є ораторська мова політичних діячів (на прикладі промов американських політиків) як спосіб прояву мовної особистості, а також емоційно-експресивне оцінне навантаження суспільно-політичної лексики публічних виступів, що робить їх особливо ефектними й ефективними.

Предметом нашого дослідження є лексико-стилістичні засоби відображення емоційно-експресивного навантаження англійського політичного дискурсу й особливості їх функціонування на прикладі досліджуваного нами типу дискурсу.

Мета дослідження полягає у визначенні мовних ресурсів актуалізації емоційно-експресивного змісту лексичних одиниць політичного дискурсу, розгляді засобів і механізмів вербалізації емоцій у мовленні у площині політичного дискурсу.

Нині постійно зростаюча політична діяльність стимулює інтенсивний розвиток політичних технологій, які неможливі без засобів масової інформації, що за короткий час охоплюють велику кількість людей, привертають увагу суспільства до політичного спілкування та політичного дискурсу.

Так само як і будь-який інший, політичний дискурс – це когнітивне явище, пов'язане із відтворенням і передачею інформації. Це спрямована соціальна дія, яка становить єдність мовної форми, значення та дії, але головне її призначення полягає не в тому, щоб описати політичну ситуацію, а в тому, щоб переконати адресата, пробу-

дити в нього наміри та спонукати його до певної дії. Окреслена мета і визначатиме ефективність політичного дискурсу. Одним із поширених лексичних прийомів політичного дискурсу є метафора. Метафора – слово або вираз, що вживається в переносному значенні, в основі якого лежить неназване порівняння предмета з яким-небудь іншим на підставі їхньої загальної ознаки. У метафорі певні слова та словосполучення розкривають сутність одних явищ і предметів через інші за схожістю чи контрастністю [4, с. 444]. Термін належить Аристотелю і пов'язаний із його розумінням мистецтва як наслідування життя. У мові політичного дискурсу тісно переплітаються, з одного боку, політична, економічна, юридична, лексика і термінологія, з іншого – експресивна й оцінна лексика текстів, призначених для широкої аудиторії. Часто метафори перетворюються на своєрідні кліше, що переходять із тексту в текст, зберігаючи одне й те саме емоційне забарвлення.

Наприклад, *election marathon, the political scenario, the doors to the political arena, donors, money laundering, velvet revolution, the political chessboard, political game...*

виборчий марафон, політичний сценарій, політична кухня, політична арена, фінансові донори, відмивання коштів, оксамитова революція, політична шахівниця, політична гра та ін.

*“I know that **deep black hole** that opens up in your chest. That you feel your whole being **is sucked** into it. I know how mean and cruel and unfair life can be sometimes”* [5]. – «Я знаю **ту глибоку чорну діру**, яка відкривається у ваших грудях. Те, що ви відчуваєте, що все ваше ество **в неї всмоктане**. Я знаю, яким іноді може бути підлим, жорстоким і несправедливим життя» (тут і далі переклад здійснено авторами дослідження – О. І., О. В.). У цьому прикладі авторами здійснено повний переклад метафоричних виразів, оскільки в перекладній мові та в мові перекладу збігаються традиції вираження емоційно-оцінної інформації.

*“And on the impeachment, it's really a continuation of the greatest **witch hunt** in the history of politics”* [6]. Для перекладу словосполучення «witch hunt» застосовано традиційну відповідність мови перекладу «полювання на відьом»: «*А щодо імпичменту – це справді продовження найграндіознішого **полювання на відьом** в історії політики*».

*“I said to the members were very passionate to our reaction to this assault on our democracy, on this **temple to (of) democracy**”* [7]. – «Я сказав членам Сенату, що вони дуже пристрасно ставляться до нашої реакції на цей замах на нашу демократію, на цей храм демократії» (За традицією «храмом демократії» називають Капітолій у Вашингтоні, у північному крилі якого засідає Сенат).

Отже, переклад метафори здійснюється з оглядом на необхідність вирішення низки лінгвістичних, культурологічних, філософських та інших проблем. Пряме перенесення метафор з англійського тексту до українського не завжди можливе. Нерідко виникає необхідність їх заміни на інший образ. Така заміна допомагає зберегти рівень експресивності оригіналу та зробити переклад більш ідіоматичним.

Метафора має здатність впливати на процес прийняття рішень, а її наявність у формальному, іноді незрозумілому і сухому тексті дозволяє чітко бачити та яскраво уявляти певне життєве явище, краще розуміти, оцінювати його. Використання відповідних метафор адресоване безпосередньо до почуттів слухачів чи читачів, загострюючи їхню уяву, щоб зрозуміти те, що їм повідомляється. Метафори – це також способи мислення, котрі пропонують читачам нові способи вивчення ідей і перегляду світу.

Намагаючись безпосередньо звернутися до слухачів, достукатися до їхніх почуттів і розвинути уяву, висловити свою думку, ідеологічну позицію, політик вдається до пафосу. Пафос, що включає психологічний аспект емоційної привабливості, досягається влучними перефразами, вдалим вживанням епітетів, порівнянь, гіпербол, ідіом і влучних словотворень.

“So now on this hallowed ground where just a few days ago violence sought to shake the Capitol's very foundations, we come together as one nation under God – indivisible – to carry out the peaceful transfer of power as we have for more than two centuries” (Biden, inauguration speech) [8]. – «Тож зараз на цій освяченій землі, де буквально кілька днів тому насильство намагалося похитнути основи Капітолію, ми об'єдналися як одна нація під Богом – неподільна – щоб здійснити мирну передачу влади, як це було вже більше двох століть».

Використовуючи пафос (*hallowed ground, to shake the Capitol's very foundations, one nation under God*), новообраний американський президент вдається до прийому, за якого естетика промови передається через почуття промовця і має цілком викликати відповідні емоції слухачів.

Значну експресивність політичному дискурсу надає епітет. Епітети створюють необхідний емоційний фон висловлювання, допомагають вплинути на свідомість реципієнта та розраховані на відповідне його ставлення. Як лексичний засіб оцінки, що ґрунтується на виділенні якості, епітет завжди суб'єктивний. Кожен історичний період у політиці стає ареною для появи нових політичних епітетів, які асоціюються з політичною стратегією та політичними лідерами тієї чи іншої епохи. Більшість політичних епітетів мають негативну конотацію. Окрім цього, деякі епітети, що

вважаються антонімами, обидва мають негативну конотацію, як то прикметники *hawkish* і *dovish*, перший із яких вживається для позначення стратегії вирішення політичних питань шляхом війни, другий – через мирні дії. У політичному контексті прикметник *hawkish* може перекладатися як «нетолерантний» або «агресивний» (негативна конотація), а *dovish* – «нерішучий» чи навіть «боязкий» (так само негативна конотація)

“We’ve learned again that democracy is precious, democracy is fragile and, at this hour my friends, democracy has prevailed” [8]. – «Ми знову переконалися, що демократія дорогоцінна, що демократія крихка, і в цей час, друзі, демократія взяла верх».

“I will be the greatest jobs president that God ever created. This is our time, to put our people back to work and open doors of opportunity for our kids; to restore prosperity and promote the cause of peace; while we breathe, we hope” [9]. – «Я буду найкращим президентом, якого коли-небудь створив Бог Це час, щоб повернути людей до роботи та відкрити двері можливостей для наших дітей; відновити добробут та сприяти справі миру; поки ми дихаємо, ми сподіваємось».

“If there is anyone out there who still doubts that America is a place where all things are possible; who still wonders if the dream of our founders is alive in our time; who still questions the power of our democracy, tonight is your answer” [9]. – «Якщо є хтось, хто все ще сумнівається, що Америка – це місце, де все можливо; хто досі задається питанням, чи мрія наших засновників жива нині; хто досі ставить під сумнів силу нашої демократії – сьогодні ваша відповідь».

Ще одним стилістичним прийомом, до якого вдаються особливо скандальні політики, є епатаж – продуманий скандальний вибрик або зухвала, шокуюча поведінка, що суперечить прийнятним у суспільстві правовим, моральним, соціальним та іншим нормам.

Деякі екстравагантні політики стали широко популярними серед населення, а іноді й отримують підтримку на виборах завдяки епатажу, тобто використанню у своїх текстах таких мовних одиниць, які викликають подив, приголомшення реципієнта і, як наслідок, призводять до запам’ятовування промовця.

“Sadly the American dream is dead” (Donald Trump) [10]. – «На жаль, американська мрія мертва»; *“When Mexico sends its people, they’re not sending their best. They’re sending people that have lots of problems... they’re bringing drugs, they’re bringing crime. They’re rapists”* [10]. – «Коли Мексика відправляє своїх людей, вони відправляють не найкращих. Вони посилають людей, які мають багато проблем... вони привозять наркотики, вони приносять злочин. Вони – гвалтівники».

“We fight like hell. And if you don’t fight like hell, you’re not going to have a country anymore” [11]. – «Ми б’ємося як леви. Якщо ми не битимемося як леви – в нас більше не буде країни».

У тих випадках, коли ми не можемо зберегти точний семантичний відповідник у перекладі, від нього можна відмовитися або компенсувати традиційним сполученням слів, властивим мові перекладу.

Висновки. Отже, навіть декілька наведених нами прикладів застосування засобів вербалізації емоцій у політичних дебатах американських політиків дають змогу стверджувати, що кожен публічний виступ відрізняється структурою, змістом, образом промовця й образом адресата. У ході дослідження ми визначили характерні відмінні риси іміджу політиків. Створенню цього іміджу сприяють такі мовні якості, як виразність, логічність, правильність, чіткість і ясність, а особливо – багатство та насиченість емоційно-експресивними мовленнєвими засобами, що свідчить про емоційний стан, рівень світогляду та інтелекту. Мова політика – це його своєрідна маска, образ, який створюється у свідомості виборців. Збереження цього образу та відображення лінгвокультурних особливостей мови політика стає першочерговим завданням перекладача. Ми дійшли висновків, що дієвими лексико-стилістичними прийомами формування емоційно-експресивного навантаження сучасного англійського політичного дискурсу є такі механізми вербалізації емоції, як метафора, епітет, пафос та епатаж, які перетворюють політичні промови на мистецтво переконання. Основними прийомами перекладу елементів емоційно навантаженого політичного дискурсу можна вважати: повний переклад (за умови, якщо в мові оригіналу та мові перекладу збігаються традиції вираження емоційно-оцінної інформації); традиційна відповідність (коли в мові оригіналу та перекладу склалися різні способи вираження метафоричної подібності) та заміни (здійснюється у разі лексичної невідповідності між елементами емоційного навантаження політичного дискурсу або їх асоціативної невідповідності).

Перспектива цієї розвідки вбачається у подальшому вивченні своєрідності стилістики політичного дискурсу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Sara Ahmadian “Explaining Trump via Communication Style: Grandiosity, Informality, and Dynamism. *PsyPost*: URL: <https://www.psypost.org/2017/08/psychological-analysis-donald-trumps-speech-patterns-shows-triumphed-gop-rivals-49511> (дата звернення 1.03.2021)

2. Арнольд И.В. Стилистика современного английского языка (стилистика декодирования) : учебное пособие. Москва : Флинта: Наука, 2009. 384с.
3. Телия В.Н. Метафоризация как модель смыслопроизводства и ее экспрессивно-оценочная функция : монография / под ред. В.Н. Телия. Москва : Наука, 1988. С. 26–52.
4. Літературознавчий словник-довідник / за заг ред. Р.Т. Гром'яка, Ю.І. Коваліва, В.І. Теремка. Київ : ВЦ «Академія», 2007. 752 с.
5. Joe Biden's full 2020 Democratic National Convention speech. *Washington Post*. URL: <https://www.washingtonpost.com/opinions/2020/08/21/want-president-who-seems-capable-human-emotion> (дата звернення 23.02.2021)
6. Donald Trump's First Comments Since Capitol Riots: Says He Wants "No Violence". *Rev*. URL: <https://www.rev.com/blog/transcripts/donald-trumps-first-comments-since-capitol-riots-says-he-wants-no-violence> (дата звернення 24.02.2021)
7. Nancy Pelosi's press conference. 15.0121. *Rev*. URL: <https://www.rev.com/blog/transcripts/nancy-pelosi-press-conference-transcript-before-trump-trial-biden-inauguration> (дата звернення 24.02.2021)
8. Biden J. Inauguration speech. *National Archives*. URL: <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2021/01/20/inaugural-address-by-president-joseph-r-biden-jr> (дата звернення 25.02.2021)
9. 'I will be the greatest jobs president that God has ever created': Trump. *New York Post*. URL: <https://nypost.com/2015/06/16/i-will-be-the-greatest-jobs-president-that-god-ever-created-trump/> (дата звернення 26.02.2021)
10. Presidential Campaign Announcement Speech. *New York (CNN)*. URL: <https://www.popsugar.com/latina/photo-gallery/38427107/image/38427127/Sadly-American-dream-dead> (дата звернення 3.03.2021)
11. Trump's Jan. 6 Speech, A Key Part Of Impeachment Trial. *National Public Radio*. URL: <https://www.npr.org/2021/02/10/966396848/read-trumps-jan-6-speech-a-key-part-of-impeachment-trial> (дата звернення 03.03.2021)
- 2017/08/psychological-analysis-donald-trumps-speech-patterns-shows-triumphed-gop-rivals-49511 (accessed 1.03.2021)
2. Arnold I. (2009) *Stilistika sovremennogo anglijskogo jazyka* (stilistika dekodirovanija.) [Stylistics of Modern English (the stylistics of decoding)]. Moscow: Flinta: Nauka (in Russian)
3. Telija V. (1988) *Metaforizacija kak model' smysloproizvodstva i ee jekspressivno-ocenochnaja funkcija* [Metaphorization as a model of meaning-making and its expressive and evaluative function]. *Metafora v jazyke i tekste* [Metaphor in language and text]. Moscow: Nauka, pp. 26–52.
4. Gromiyaka R., Kovaliva Yu., Teremka V. (2007) *Literaturoznavchij slovnyk-dovidnyk*. Kyiv: Akademiya.
5. *Joe Biden's full 2020 Democratic National Convention speech (2020)*. Washington Post. URL: <https://www.washingtonpost.com/opinions/2020/08/21/want-president-who-seems-capable-human-emotion> (accessed 23.02.2021)
6. *Donald Trump's First Comments Since Capitol Riots: Says He Wants "No Violence"* (2021) *Rev*. URL: <https://www.rev.com/blog/transcripts/nancy-pelosi-press-conference-transcript-before-trump-trial-biden-inauguration> (accessed 24.02.2021)
7. *Nancy Pelosi's press conference.15.01 21(2021)*. *Rev*. URL: www.rev.com/blog/transcripts/nancy-pelosi-press-conference-transcript-before-trump-trial-biden-inauguration (accessed 24.02.2021)
8. *Biden J. Inauguration speech*. (2021) National Archives. URL: <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2021/01/20/inaugural-address-by-president-joseph-r-biden-jr> (accessed 25.02.2021)
9. Trump D. (2015) *I will be the greatest jobs president that God has ever created': Trump*. New York Post. URL: <https://nypost.com/2015/06/16/i-will-be-the-greatest-jobs-president-that-god-ever-created-trump> (accessed 26.02.2021)
10. *Presidential Campaign Announcement Speech*. (2020) New York (CNN). URL: <https://www.popsugar.com/latina/photo-gallery/38427107/image/38427127/Sadly-American-dream-dead> (accessed 3.03.2021)
11. *Trump's Jan. 6 Speech, A Key Part Of Impeachment Trial* (2021) National Public Radio. URL: <https://www.npr.org/2021/02/10/966396848/read-trumps-jan-6-speech-a-key-part-of-impeachment-trial> (accessed 3.03.2021)

REFERENCES

1. Ahmadian S. (2017) *Explaining Trump via Communication Style: Grandiosity, Informality, and Dynamism*. *PsyPost*. URL: <https://www.psypost.org/>